

מ"ת 54882/05/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד יעקב קובי קרייף

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 54882-05-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' קרייף (עציר)
תיק חיצוני: 137316/2017
ת"פ 54909-05-17
מספר פל"א 77216/2017 מספר פל"א 101955/2017 מספר פל"א
349214/2016 מספר פל"א 137316/2017 אחר 8

לפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

נגד
המשיב יעקב קובי קרייף (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד תומר בן חמו

המשיב - בעצמו וע"י ב"כ דוד רום

<#2#

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום ובו חמישה אישומים. כל אחד מהאישומים מייחס למשיב עבירת גניבה של טלפון סלולרי, בהתאם לסעיף 384 לחוק העונשין. העבירות בוצעו, על פי הנטען, בחמישה מקרים נפרדים ושונים, שבוצעו בשיטת ביצוע דומה, בבתי עסק שאליהם הגיע המשיב, משם גנב באמתלה מכשירי פלאפון נייד פרטיים של בעלי או עובדי החנויות. המוקדם באירועים התרחש בחודש אוגוסט 2016 במטולה, והמאוחר בהם חל בחודש אפריל 2017 בחצור הגלילית.

כתב האישום תיאר בהרחבה כיצד נכנס המשיב בכל פעם לבית עסק אחר, פעם חנות בגדים במטולה, חנות

עמוד 1

בגדים בבת ים, חנות לקרמיקה בקרית שמונה, חנות לצמחי מרפא בראש פינה או מספרה בחצור הגלילית, והשים את עצמו בכל פעם, כאילו הוא לקוח המעוניין לרכוש ממוצרי החנות.

בכל אחד מהמקרים נקט המשיב, על פי הנטען, באמצעי הסחה כלפי עובד החנות, ובסופו של דבר כשהצליח לעורר בדרך כזו או אחרת את אמון נפגע העבירה, גנב בכל פעם מכשירי פלאפון מתקדמים השייכים לנפגע, וברח מהמקום. בחלק מהמקרים ביקש מנפגע העבירה להשתמש במכשיר הנייד שלו לדבריו, לצורך אישי, וכשמבוקשו ניתן לו, עזב את המקום עם המכשיר. במקרה אחר, שלח את עובד החנות להביא לו מוצרים לבקשתו, ואז ניצל את שעת הכושר, וגנב מכשיר אישי שהיה מונח בחנות בלא השגחתו של בעליו, אשר כאמור, היה עסוק במשימת השרות למשיב כלקוח.

2. במקביל להגשת כתב האישום הגישה המבקשת גם בקשה לעצור את המביש עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

3. ב"כ המשיב אישר כי מתקיימות ראיות לכאורה, ואולם טען כי לא מדובר במצע ראיתי חזק. נטען, כי על זיהוי וקשירתו של המשיב לכל אחד מהאישומים המיוחסים לו, מרחף צל של חשש כי זוהי בטעות, וזאת כי דמותו, כמי שמבצע עבירות רכוש דומות, נחשפה באמצעי תקשורת ובאמצעים אינטרנטיים קודם לאירועים, ולכן יש חשש שזוהי באופן לקוי, ולא דווקא מתוך זיהוי אוטנטי על ידי המתלוננים השונים.

4. עיינתי לפיכך, בחמשת תיקי החקירה שהובאו לעיוני, ומצאתי כי חומר החקירה שהצטבר בכל אחד מהם בנפרד ובכולם יחד, מבסס חשד סביר שיש בו פוטנציאל הרשעה באופן מספק לשלב זה.

עניין זיהוי של המשיב על ידי נפגעי העבירה, כפי שיפורט בהמשך, ייבחן לעומק בהליך שמיעת העדים, ואולם בשלב ראשוני זה, שבו כאמור אין מחלוקת על עצם קיומן של ראיות לכאורה, די בבסיס הראיתי שהונח בתיקי החקירה.

5. אתיחס בקצרה למצע הראיתי בכל אחד מחמשת תיקי החקירה. אציין כי אין לשלול שבתיק זה תהיה הסתמכות על ראיה נוספת, שעניינה בשיטת הביצוע הדומה, המקרינה ממקרה למקרה. יחד עם זאת, כל אחד מהאישומים מגובה בראיות ישירות (לעניין עדות שיטה, ראה ע"פ 265/64 שויביץ ואח' נ' היועמ"ש).

6. האישום הראשון שעניינו גניבתו של טלפון מבעלי חנות בגדים במטולה ביום 10.8.16, הוביל לתלונה שהגישה המתלוננת ביום האירוע. במקום לא היו על פי הבדיקה מצלמות אבטחה, והמתלוננת הוזמנה למשטרה כעבור כחודש, ביום 4.9.16, וביצעה מסדר זיהוי תמונות לגבי 8 חשודים, שתמונותיהם הוצגו בפניה. תמונתו של המשיב לא היתה אחת מבין שמונה התמונות, שכן באותו שלב היה חשוד אחר

בפרשה, והמתלוננת אכן לא זיהתה אף לא אחד מבין שמונה החשודים שהוצגו בפניה אז, כמי שביצע את מעשה הגניבה בחנותה. אותה מתלוננת פנתה לחוקר תחנת קרית שמונה בתום מסדר הזיהוי, הפנתה אותו לפוסט בפייסבוק שראתה, וטענה כי האדם שלגביו פורסם אותו פוסט, שמו קובי קרייף, הוא האדם שגנב את הפלאפון בחנותה ביום האירוע.

הדפס של אותו פוסט שהביא לזיהוי של החשוד על ידי המתלוננת, צורף לתיק החקירה, (מסומן כב') ובו התרעה לגבי המשיב כי הוא גונב מכשירי טלפון בכל הארץ, וכי אף נשפט למאסר, תוך ציון שמו המלא ותמונה. המתלוננת מסרה כי מיד כשראתה את אותו פוסט ובו תמונתו של המשיב, הבינה בבטחון כי הוא האדם שגנב את מכשיר הפלאפון בחנות.

בעימות פרונטלי שנערך בין המתלוננת לבין המשיב, הטיחה המתלוננת בפניו של המשיב כי הוא זה שגנב ממנה את מכשיר הטלפון.

בתיק ראייה נוספת - משודע שמו של המשיב, ערך חוקר (מאיר חדד) בדיקות לגביו לפי תעודת הזהות, ונמצא כי באחד מדו"חות התנועה שנרשם לחובתו ביום 7.8.16, מסר המשיב לשאלת השוטר מספר טלפון נייד שהינו: 052-4115226. מכשיר זה רשום על פי תדפיס בעלויות רשמי של משטרת ישראל (מסמך י"ח) על שמו של פרדי קרייף תושב יערה (אביו של המשיב), והוא אוכן ביום העבירה בשעה 12:32 (שעה הקרובה לביצוע העבירה) באזור יסוד המעלה וחצור הגלילית, וזאת בעוד שהמשיב הינו תושב הגליל המערבי, והוא מכחיש כי היה באזור ביום האירוע. יצוין, כי המשיב התנער מכל קשר למספר הטלפון האמור, וכשנשאל בחקירתו מיום 17.5.17 אם המספר מוכר לו, ענה כי לא היה לו טלפון במספר זה מעולם, וזאת אף על פי שבדו"ח תנועה שנרשם לחובתו, מסר לכאורה את מספר הנייד לשוטר.

מדובר אם כן בזיהוי על ידי המתלוננת, אשר משקלו וחוזקו יידונו בתיק העיקרי, והוא מספק בשלב זה, מה גם שהזיהוי מתחזק באיכון טלפוני למכשיר נייד אשר המשיב קשור אליו.

7. האישום השני, שעניינו גניבת טלפון ממתלוננת בחנות בגדים בבת ים, ביום 16/12/17, מגובה ראייתית בתלונת אותה מתלוננת, כמו גם בצילומים של מצלמות האבטחה.

מצלמות האבטחה תיעדו את פניו של הנאשם מקרוב, וניתן להתרשם מהדמיון הרב בין פניו של המבצע שנלכד במצלמות האבטחה לבין פניו של המשיב. יצוין כי המשיב עצמו שולל בחקירתו כי האיש שמתועד במצלמות האבטחה הינו הוא, וטוען כי מדובר במישהו הדומה לו מאוד.

יש לציין כי בתיעוד מצלמות האבטחה רואים כי הגבר, הדומה דמיון מוחלט לחשוד (תמונתו מצויה אף היא בתיק) , מזהה את מצלמות האבטחה, מבין כי הוא מצולם, ומסיט במתכוון את המצלמות הצידה (כך נלמד מדו"ח הצפיה ומתקריב מצולם המצוי בתיק). עניין זה מיוחס למשיב בכתב האישום, והוא נתמך בתיעוד.

8. האישום השלישי שעניינו גניבת טלפון נייד מחנות קרמיקה בקרית שמונה, ביום 6/3/17, מבוסס על

הודעת המתלוננת ועל מסדר זיהוי תמונות שערכה המשטרה עם אותה מתלוננת ביום 7/3/17, למחרת הארוע, ובו הצביעה על תמונתו של המשיב מתוך 8 תמונות שהוצגו בפניה, כמי שגנב את מכשיר הטלפון שלה.

המתלוננת אף ערכה מאוחר יותר עימות עם המשיב שבו, ביום 18/5/17, הטיחה בפניו של המשיב כי הוא זה שגנב לה את מכשיר הטלפון.

9. האישום הרביעי שעניינו גניבת טלפון מעובד חנות לצמחי מרפא בראש פינה, ביום 27/3/17, מבוסס על תלונתו של המתלונן שהובילה לכך שהמשטרה בדקה את מצלמות האבטחה ב"סנטר" הקרוב בראש פינה וצפתה בתיעוד של החשוד שהיה מוכר למשטרה מסתובב בקניון. תיעוד מצלמות האבטחה מיום הארוע הוצג למתלונן וזה אישר כי האדם המתועד במצלמות מסתובב, הוא אותו אדם שגנב את מכשיר הטלפון שלו.

המתלונן התעמת ביום 17/5/17 עם המשיב בעימות מצולם והטיח בפניו כי הוא זה שגנב את מכשיר הטלפון שלו.

10. האישום החמישי והאחרון שעניינו גניבת טלפון מבעלת מספרה בחצור הגלילית, ביום 18/4/17, מבוסס על תלונת מתלוננת שצינה כי בלט אצל מבצע העבירה קעקוע בצווארו (ואכן לנאשם קעקוע בצוואר). בחקירת תיק זה לא נעשה כל מסדר זיהוי ולא נתפס תיעוד של מצלמות אבטחה והמשטרה הסתפקה בכך שערכה עימות בין המשיב לבין המתלוננת, אשר זיהתה את המשיב בבטחון.

בנוסף לבעלת המספרה, זיהתה את המשיב, על פי תמונה שהוצגה בפניה, גם לקוחה נוספת שהיתה במספרה, שבפניה הוצגה תמונתו של החשוד ותמונה זו בלבד.

מידת הזיהוי בתיק זה (נשוא האישום החמישי) כשהוא לבדו, לוקה בחסר, שכן לא מדובר בזיהוי במובנו המקובל (מסדר זיהוי, או דרך שיהוי אחרת) ולא ניתנה למעשה למתלוננת ואף לא לעדה האחרת יכולת בחירה בין אפשרויות רבות.

למרות חולשה ראיתית זו בתיק ספציפי זה, מדובר כאמור בזיהוי, הגם שאיננו חזק, והוא מצטרף מבחינת "מעשים דומים" ושיטה זהה, לארועים המיוחסים למשיב בארבעת האישומים הראשונים בכתב האישום.

11. נכון יהיה לציין עוד, כי המשיב בגרסתו הכחיש נוכחות בכל אחת מהחנויות, הכחיש את כל המעשים המיוחסים לו, הרחיק עצמו ממספר הפלאפון שנקשר לשמו בראיות (ראה לעיל את הדיון לגבי האישום הראשון) ואף טען כי הוא נוהג לצאת את ביתו ללא טלפון נייד שאותו הוא משאיר בישוב מגוריו יערה. יצוין כי אף אחד ממכשירי הטלפון הגנובים לא נתפס.

12. לאחר שסקרתי את חומר הראיות המגבה את חמשת האישומים שבכתב האישום, המבוססים על

עימותים, זיהוי, ולכידה במצלמות, הכל כפי שפורט - מצאתי כי לא נפלה חולשה מיוחדת ברף הראיות לכאורה וכי חומר הראיות מגבש ראיות לכאורה למיחס לחשוד, אשר יש בהן פוטנציאל הרשעה ממשי בעבירות המיוחסות לו.

עילת מעצר:

13. בא כוחו של המשיב טען כי המעשים המיוחסים למשיב לא מקימים עילת מעצר. מדובר בעבירות רכוש אשר הסניגור טען כי מתקיים לגביהם הכלל לפיו עילת המעצר לא קמה לגבי מבצען לכאורה, וכי לא מתקיים החריג המצדיק באופן נדיר את מעצרו של עברייני רכוש.

הסניגור הפנה לכך שלא מדובר באירועים עם סממני אלימות והתייחס גם לעברו הפלילי של המשיב שלא כולל הרשעות בתחום האלימות.

נטען לפיכך כי לא קמה מצד המשיב מסוכנות לציבור וזאת אף על פי שבניגוד לעבירות אלימות שאותן לא צבר, נשפט המשיב בעבר בגין עבירות רכוש רבות מאוד.

14. בא כוח המבקשת מצדו הפנה לחזרתיות החריגה והשלילית של המשיב בביצוען של עבירות רכוש פוגעניות וטען כי האינטנסיביות שבעבריות, כפי שמתבטאת בכתב אישום זה, על האירועים הרבים שבו, בהרשעות קודמות של המשיב ובתיק שפתוחים ועומדים נגדו בבתי משפט אחרים, כל אלה מקימים לגביו עילת מעצר.

15. לאחר שעיינתי בכתב האישום, לקחתי בחשבון את נסיבותיו לכאורה ונתתי משקל לעברו הפלילי של המשיב, מצאתי כי במקרה זה קמה עילת מעצר.

עילת המעצר בעבירות רכוש לא מגובה כידוע בחזקת מסוכנות שבחוק. ההיפך הוא הנכון, שכן ככלל לא מקימות עבירות רכוש המבוצעות לכאורה, עילה לעצור את מבצעייהם עד תום ההליכים.

פסיקתו הידועה של בית המשפט העליון בעניינו של רוסלן פרנקל (בש"פ 5431/98), קבעה שורת מדדים, שרק התקיימם יצדיק לקבוע כי קמה עילת מעצר בגין עבירת רכוש. מדדים אלה עניינם בחומרתה של עבירת הרכוש המבוצעת, היקפה והיקף הנזק שגרמה, מידת התחכום שבביצוע, שאלת ההתארגנות עם אחרים לשם ביצוע עבירה ועוד כהנה מדדים ברשימה בלתי סגורה.

בפסיקה מאוחרת יותר, דוגמאת ההחלטה בעניינו של ארז אברג'ל (בש"פ 3453/05), נקבע כי **עברו הפלילי של עברייני הרכוש**, הינו גורם מרכזי נוסף אשר ילקח בחשבון לגבי שאלת קיומה של עילת מעצר.

ראה לעניין זה את דבריה של כב' השופטת (כתוארה דאז) ביניש בפרשת פרנקל שהוזכרה לעיל:

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול לרכוש פוגעים בסדר החברה, פוגעים בגמבזכויותיהם הסודיות של יחידים, ובנסיבות מסוימות ישיבה כדילסכא תביטחונה של החברה ואתביטחוננו של כל אדם בה."

16. בחינת כתב האישום, כמו גם נסיבותיו האישיות של הנאשם שבפניי, ושאלת מסוכנותו לציבור, מביאה למסקנה כי קמה לגביו עילת מעצר שעניינה מסוכנות. חובתו של ביהמ"ש, בהליך זה, הנה להגן על הצבור מפני ידו המזיקה של המשיב, גם במחיר של מעצרו עד תום ההליכים.

כל אחד מהאישומים בכתב האישום מתאר אמנם אירוע עברייני בלתי אלים, לא מתוחכם במיוחד, ואשר נזקו לכאורה איננו רב - גניבה של מכשיר טלפון ניד בודד.

ואולם נקודת מבט זו, דומה כי אין בה לשקף נכונה את חומרתה של כל עבירה ועבירה, בוודאי שאין בה לשקף את החומרה שבביצוען של עבירות כה רבות, במקרה זה חמש, ואולם כפי שיובהר בהמשך, אלה רק חלק קטן מעבירות שהמשיב ביצע בשיטה זהה, ומה שנראה כדפוס עברייני שלוח רסן ומזיק.

17. הנזק שנגרם למתלונן יחיד שמכשיר הטלפון שלו נגנב במעשה של גניבה והונאה, הוא נזק לא מבוטל כלל.

לגבי נזק זה ניתן ללמוד בהצהרת של נפגע עבירה שמילאה, לשם הדוגמא בלבד, המתלוננת נשוא אישום שלוש, הגב' פקטק, שהצהירה כי ערכו של המכשיר הוא כ-4,000 ₪ ובנוסף מסרה את הדברים הבאים: **"מעבר לנזק הגניבה, החדירה לפרטיות שכל עולמי היה בנייד הזה..."**

18. גניבה של מכשיר טלפון סלולארי גורמת לנפגע העבירה נזק העולה בהרבה על הנזק הנומינלי של הרכוש הגנוב, נזק שהנו כשלעצמו לא מבוטל כלל.

חומרתן המיוחדת של עבירות שוד וגניבת טלפונים ניידים, נדונה בבית המשפט העליון בע"פ 8627/14 נתן **דבראש דביר נ' מ"י** (מיום 14/7/15), בו נאמרו, מפי השופט עמית הדברים הבאים:

"גניבה ושוד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושוד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידיא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד."

וגם:

"נוסף על אובדן הנגישות והחרדה המתלווה לכך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם "מכשירים חכמים", שמהווים לרוב גם שער כניסה לשלל נכסיו הדיגיטליים של האדם - חשבון דואר אלקטרוני, חשבון פייסבוק ורשתות חברתיות נוספות, אפליקציות עם גישה לחשבון הבנק וכיוצא באלה."

ולבסוף:

"אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירות רכוש "רגילה", ומכאן מגמת החמרה בענישה בעבירות אלה."

סבורני, כי הדברים שנאמרו, אשר כווננו לענישתם בחומרה של עברייני רכוש הגונבים מכשירי טלפון נייד, יפים, בהבדלים הנדרשים, גם להליכי המעצר, והם משליכים גם לגבי מסוכנותו של מי שלכאורה מבצע שוב ושוב עבירות גניבה זהות בהן הוא גונב בכל פעם, באמתלה, מכשיר אישי ויקר, בשווי אלפי שקלים מבעליו.

19. כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה שאורכו שנה ושנגזר עליו במסגרת ת"פ 56911-10-10, של בית משפט השלום בעכו, ביום 5/3/13. אותו תיק עניינו צירוף תיקים ועבירות שבוצעו במקרים רבים מאד, חלקם בנסיבות דומות מאוד. מלבד עבירות זהות שעניינן גניבות טלפונים ניידים באזור הצפון, כמו גם באזורים אחרים בארץ, הורשע המשיב באותו תיק גם בעבירות רכוש נוספות רבות.

במסגרת גזר הדין באותו תיק, הופעלו גם מאסרים מותנים שהיו תלויים נגד המשיב בגין הרשעות קודמות בעבירות רכוש.

מלבד הרשעותיו הקודמות בנסיבות דומות וכמעט זהות ואחרות, תלוי ועומד נגד המשיב בבית משפט השלום בקרית גת, כתב אישום שבו מיוחסים לו שלושה אירועי גניבה שנסיבותיהם זהות בכללם לארועי כתב האישום שבפנינו, שם ביצע גניבות מכשירי טלפון מבתי עסק בשלושה מקרים שונים, בקיץ 2016. כתב אישום נוסף מצוי בתיק בטייטא, והוצהר כי אותו כתב אישום הוגש בתל אביב, גם של בגין עבירה דומה מאד.

מדובר אם כך, במשיב אשר גנב בעבר מכשירי טלפון רבים שערכם אלפי שקלים רבים, גנב לכאורה חמישה מכשירי טלפון בגין כתב האישום התלוי ועומד נגדו היום, וגנב, על פי המיוחס לו ארבעה מכשירי טלפון נוספים בגין כתבי אישום נוספים שתלויים ועומדים נגדו. יצוין שוב, כי חמשת מכשירי הטלפון שגנבו לכאורה בענייננו, לא נתפסו וגם בגזר הדין המפורט לעיל, בת"פ 56911-10-10, שבו הוטל המאסר המותנה, לא צוין דבר לגבי השבה או פיצוי למתלוננים. המשיב הביע באותה פרשה חרטה עמוקה על הסתבכותו, אך חזר, עינינו הרואות, לסורו לכאורה.

20. על בסיס כל האמור לעיל, לא נותר בי ספק כי עבריינות פוגענית מהסוג האמור שנעשית באינטנסיביות חוזרת, על אף הרשעות קודמות, בניגוד לגילוי חרטה בהליך קודם, מבלי שמאסר מותנה ירתיע את המבצע, מקימה מצד המשיב מסוכנות מוחשית. הסכנה איננה סכנה לפגיעת גוף, שכן העבריינות אכן, כפי שטען הסגור, אינה מאופיינת באלימות מסוג כלשהו, ואולם, מדובר במסוכנות לרכוש אשר מקרה זה ממיינת מקרה זה אל בין אותם המקרים שבהם גם מסוכנות לרכוש מקימה עילת מעצר.

21. הקביעה כי מסוכנות לרכוש לא מצדיקה ככלל מעצר לשם מניעתה, מבוססת על ההכרה בכך שמעצר מהווה שלילה קשה של חירות, וכי פגיעתו בפרט קשה. רק במקרים בהם הסיכון הנובע לציבור הוא ברור, והנזק שעלול להיגרם הוא ממשי וקשה, יוצדק גם מעצרו של מי שעלול לפגוע ברכוש וברכוש בלבד. בעניינו של המשיב שוכנעתי כי לכאורה אין לו תקנה, וכי העדפת אינטרסים לגבי זכויותיו וחירותו, על פני זכותם של יחידים לשמור על רכושם, תהווה העדפה לא הוגנת שלו על פני קורבנותיו ועל פני זכויותיהם של קורבנות פוטנציאליים אשר המשיב עלול, באופן וודאי כמעט, לפגוע ברכושם, להגנה מפניו.

22. אצטט בענין זה את דבריו הידועים של כב' השופט עמית בפסה"ד בענין מסראווה (בש"פ 45/10, מסראווה נ' מדינת ישראל,):

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוככמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות..."

בעניינו מדובר בריבוי עבירות מדאיג המקים, על אחת כמה וכמה, עילת מעצר מובהקת.

23. ב"כ המאשימה הפנתה למקרים דומים בהם נעצרו עברייני רכוש בנסיבות דומות, ואפנה באופן חלקי להחלטות רלבנטיות, בין היתר עמ"ת 49035-03-14 (חיפה) בענין עיסא, מ"ת (חיפה) 18245-05-15 בענין עיאיטי, ובנוסף, מ"ת (אשדוד) 7021-07-16 בענין גולן.

24. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב, ושה שוחררו עברייני רכוש, ומצאתי כי מדובר במקרים שנסיונותיהם שונים מכאן. כך לדוגמא, בעמ"ת 28248-03-10, שוחרר נאשם בהתפרצות וגניבה, שעברו הפלילי הסתכם בשתי עבירות קודמות, האחרונה חמש שנים קודם להסתבכותו, עניינו שונה לחלוטין מריבוי העבריינות של המשיב.

בעמ"ת 14289-02-15, שוחרר עורר שנאשם בהתפרצות לרכב וגניבה מתוכו. בית המשפט המחוזי, שקיבל את הערר והפך את החלטת בית משפט השלום, נימק את החלטתו בכך שעברו של אותו עורר בעבירות רכוש לא היה כבד, ובמיוחד בכך שהמשמורנים, הוריו של העורר עשו רושם חיובי במיוחד.

חלופת מעצר:

25. בא כוחו של המשיב הציע לשחרר אותו לישוב מגוריו יערה (יצוין כי כתובתו הרשמית על פי מסמכים שמצויים בתיקי החקירה, הינה בעיר נהריה), להשגחתו של אחיו.

האח, מר יהודה קרייף, מסר כי הוא עובד בעסק צימרים, וכי הוא מתחייב לשמור על אחיו בתחומי הישוב. לא מצאתי בהתרשמות ישירה מהאח די כדי לשכנע בהתאמתה של החלופה המוצעת. האח מר קרייף, נשפט בעבר הרחוק בגין תיקים פליליים לא חמורים. עובדה זו כשלעצמה אין בה לפסול משמורן זה מלשמש ערב למשיב אחיו, ואולם, המשמורן המוצע טען כי אין לו עבר פלילי כלל וגם שהוצג לו עברו, עמד על כך כי מעולם לא הורשע בפלילים, בניגוד למתועד בגליון הרישום הפלילי שלו, ויש בכך לפגוע במידה מסויימת במידת האמון שניתן לתת בו.

עיון בגזר דינו של בית משפט השלום בעכו (שהוזכר לעיל) מיום 5/3/13, מביא לצורך לבחון שמא למשיב דפוסים יחודיים שיש בהם לתרום למסוכנותו. מצאתי כי דרושה בעניינו של המשיב בחינה מעמיקה לגבי נסיבותיו, כמו גם לגבי התאמתה של החלופה שהציע.

לא נעלמה ממני טענת בא כוח המשיב לפיה הוא אב חד הורי לילד בן 6 הזקוק לו, ואולם, אין די בטענה זו לשכנע לשחררו ללא בחינה מעמיקה באמצעות תסקיר שכן עולה מנסיבותיו של המשיב כי למרות שקטין תלוי בו כהורה יחיד, הוא מבצע עבירות רבות ואף ריצה מאסר בפועל משמעותי. גם עניין זה ראוי להתייחסות בתסקיר.

26. אני שבה ומורה לפיכך על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת ומורה לשרות המבחן לערוך לגבי תסקיר בו ייבחנו נסיבותיו, יובא אומדן למסוכנותו, כמו גם התייחסות לאפשרות לשחררו בחלופת מעצר.

נקבע ל המשך דיון לקבלת תסקיר מעצר ליום 25.6.17 בשעה 9.00 בפני שופט תורן.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ז, 29/05/2017 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן , שופטת

קלדנית:שושי כהן

הוקלדעלידיפהברמי